

Ty vole, na základní škole ...

Lákají vás adrenalinové sporty? Už máte za sebou bungee jumping, let stíhačkou, potápění mezi žraloky či střemhlavý skok do propasti? Tak zkuste něco opravdu nebezpečného – učit na základní škole!

Pokud si myslíte, že učitelem může být každý, kdo 45 minut udrží křidu a moč, jste na omylu. V Anglii dnes verbují do školství důstojníky s výcvikem pro přežití v extrémních podmínkách. Současné učitelství je služba v permanentně nepřátelském prostředí bez možnosti obrany. Krizové situace tu jedou na běžícím pásu a napětí, stres a adrenalin stříkají jak Niagarské vodopády. Jedna hodina učitele rovná se tři hodiny v jiné práci. Zkuste si to jediný den! Vsaďte se, že o velké přestávce se budete cítit vyčerpaní, jako byste holýma rukama povalili stoletý dub, a po odpoledce radši strčíte hlavu lvovi do tlamy, než byste si znovu stoupli před tabuli.

Highway to Hell

Vítejte v klubu odvážlivců! Cestou za adrenalinovým nářezem si nevímejte dopravního značení – všechny otočené a zasprejované značky jsou jen dílem žáků krátících si cestu z domova. Zásadně neparkujte před školou, pokud nechcete mít urvané stěrače, ucpaný výfuk, poplivané sklo. V učitelské šatně si všimněte nápisu: “Když Pán uviděl mzdu služebníků tohoto domu, vložil hlavu do dlaní a hořce zaplakal.” Typický příklad zoufalého humoru univerzitně vzdělaných lidí, kteří berou plat srovnatelný výší i prestiží s počišťovači kanálů. Jo, ještě před otevřením školy si dojděte na záchod. Až tu budou žáci, mohli by vás na WC zabarikádovat. Pokud budete nuceni se jít vymočit během dne, stoupněte si zády ke dveřím. Jinak vás vyfotí mobilem a fotku pověsí na web školy.

Po pravdě řečeno, dnešní základka druhého stupně je tak trochu odpadkový koš školství. Lepší žáci odešli na gymnázia a zůstalo to, co zůstalo. Abyste si užili, vybral jsem vám 9. třídu v čase, kdy jsou všichni přijati na střední školy. Člověk by řekl, proč sem vlastně ty vousaté a prsaté děti ještě chodí a nezůstanou radši doma, když se stejně odmítají učit? No protože je pro ně škola druh zábavy, estráda, show.

Tak připraveni ke vstupu do třídy?

Totální výtlem

Nenechte se zmýlit malým počtem žáků v učebně. Zbytek přijde tak za čtvrt hodinky – musí nakoupit v Žabce naproti kuřivo, čipsy a redbuly. Když omladina dorazí, vevalí se s ní do třídy čmoud trávy, cigár a tabáku z vodních dýmek. Jakmile se žáci usadí, začnou si vyměňovat flašky s pitím (pitný režim zaručuje školní řád). Vzduchem létají z první do poslední lavice plastové lahve, které se občas za letu srazí. “Kreténe, debile, zmrde!” ozve se obvykle po takové kolizi, což druhá strana kvituje slovy: “Mrdám na tebe, čuráku vyjebanej! (oslovení “čuráku” je dnes mezi mládeží konverzační obrat stejně jako kdysi “vole”).

Když ty štěbetáky za cenu vyřvaných hlasivek ztišíte, začíná neklidnější fáze hodiny. Třetina třídy zalehne se staženými kapucemi na lavice dospat noc strávenou na ICQ či Wowku (World of WarCraft), třetina si začne vyřizovat korespondenci v mobilu a zbytek osazenstva tupě zírá vyrývaje žiletkou klikyháky do lavic či, patří-li k hnutí emo, do svého předloktí. Nyní můžete začít s výkladem. Ovšem i kdybyste jim říkali, že jste právě vynalezli elixír nesmrtnosti, jedinou reakcí bude cedulka NUDA K CHCÍPNUTÍ! opřená o penál dívky, kterou vzali bez přijímaček na gymnázium, přestože běžně píše “bríle”, “výtr” či “lžýce”.

Při psaní na tabuli dejte pozor, aby v křídě nebyl špendlík a uvnitř tabule přilepená vložka nebo použitý toaleták. Nikdy nedávejte k rozboru věty jako Chlapec měl malého ptáčka, Láďa objel vesnici či Jedli jsme vejce natvrdo. Jakýkoli dvojsmysl dohání znalce Kameňáků a Precček k nepřičetným záchvatům smíchu. Při “totálním výtlemu” začnou hýkat, nekoordinovaně sebou zmítají, až se smíchy svalí pod lavici, kde ještě dlouze tloučou rovnátky o lino. Žáci s největším počtem uhrů na cm² jsou dvojsmysly uneseni natolik, že zuřivě čmárají po lavici kosočtverce a nápisy PRC, MRD, ŠUK. Donutíte-li je to smazat, vylijí na lavici celý obsah ředidla a ve třídě je rázem nedýchatelné. Po otevření oken dozajista nějaký šikula zapálí na parapetu noviny, takže se dovnitř vevalí hustý dým.

To si snad děláte...

Vytržení cvrkotem z letargie začnou žáci kolektivně syčet, bučet, mečet, mňoukat, vzájemně si prozvánět mobily či pouštět písně typu: “Jsem gay, jsem teplej!” Hoch, jenž za celý rok nesundal z hlavy kšiltovku, v níž vypadá jako lego panáček, na vás ukazuje vztyčený prostředník jako že jste jednička” (vivat, Topolánek). Než se stačíte naštvat, nahnou se zadní řady k oknu, protože po ulici právě projíždí bývalý propadlík na čtyřkolce. Po návratu do lavic zjišťují, že jim zmizel gel na vlasy, rozečtený Blesk či Inteligentní modelína (!). Během vyšetřování se ozývají výkřiky: “Drž hubu, prase, buzno, faráři!” Směřují k žákovi v přední lavici, který celou hodinu zarytě mlčí a provinil se tím, že nechodí s ostatními krást do Žabky ani hulit na kuželník. To víte, jsou to citlivé děti z rozvedených rodin a mají svůj názor.

“Můžu na záchod?” ptá se mládenec, který byl během letních prázdnin dvakrát venku, tj. 60 dní strávil od rána do noci u počítače, a už dávno ztratil pojem o realitě. Jelikož je tuto hodinu už sedmnáctý, kdo chce na WC, nepustíte ho. “To si snad děláte prdel? To je moje právo!” začne křičet a vy máte máte chuť srolovat závěsnou tabuli Práva dítěte, co visí na zdi, a prásknout ho s ní, až by hubou smazal tabuli. Ale nemůžete. Nemůžete jim zabavit mobil, vyloučit je ze školy ani poslat do zvláštní bez jejich souhlasu. Můžete od nich akorát tak chytout vši, žloutenku nebo křivé obvinění ze sexuálního obtěžování. A tak se raději modlíte, aby někdo z té hordy konečně zavolal, že je ve škole bomba.

Tím adrenalinová lekce končí. Učitelé při evakuaci vyběhají naproti do Žabky vsadit si Sportku, jedinou vidinu záchrany, anebo je sanitky odvázejí rovnou do Bohnic, pokud si už předtím neprokláli srdce ukazovátkem. Ti největší šílenci zůstávají až do důchodu.

(neznámý autor)